

א) חולין דף נג, ט[ג]ס: וע"ש[א] א[ב] [מוספ' שבת פי"ב ע"ש] ד [מוספ' פי"ג], ס) [מוספ' שס], ו) שם, ו) שם, ח) ז"ל לבינו, ט) [נעילי כח:]; י) [חול' ז"ל אכיון], ט) [ועי' מוס' מגילה כח. ד"ה ועוד].

גליון הש"ס

רש"י ר"ה ואין חוששין בו דאין זה קורע ע"פ לתפור. קשה לי הא מינ' אסור מלכונן ואמאי לא כתיב כש"י כפשוטו ולא קייל כ"ש"י לדבני שאין ממתיין מותר ופסקי רש"י לא היו דהא היו רק משע שמה מקרע:

לעזי רש"י

קומיבר"א [קומיבר"א]. לבחוש.

מוסף השופרות

- א. ביר"ט מוסף החסומי מחסם לה. והילכך יש ליותר בפסח הרגילין העולם לקנות כלים חדשים לבשל בהם דבר מערב הפסח. שטיה.
- ב. משום טרחא דהפשטה קלה טפי מר"פ.
- ג. כיון דבחודשים הן למדריכין עדיין חסומי א"כ בלא הפגת צונן אפילו היסק ראשון אסור כדאמר לעיל. ח"ש סימן עו.
- ד. דכח דהיתרא עדיף.
- ה. [קאמר] ועוד ר"א מיקל כמו שהיקל למעלה שהוא חרודש, אבל התם דהוי חומרא כיון דאיפסקו לא שייך למימר ועוד דלא הוי חידוש. רנ"ב.

המביא פרק רביעי ביצה

לד.

עין משפט
גר מצוה

גד א מ"י פ"ג מהל' י"ט הל' יא טושי"ע א"ח ס' תקפ סעיף א: גה ב ג מ"י פ"ט מהל' שמיטה הלכה כ סמג עשין סג טושי"ע י"ד ס' נח סעי' ב ג: גו ד מ"י פ"ב מהל' י"ט הלכה ד סמג לאוין עה טושי"ע א"ח ס' תלח סעיף ח: גז ה מ"י פ"ט מהל' שבת הלכה ד: גח ו מ"י פ"ג מהלכות י"ט הל' יא סמג לאוין עה טושי"ע א"ח ס' תקפ סעיף ה: גחז ז מ"י שם הל' ז סמג שם טושי"ע א"ח ס' תק סעיף ד: גח ט מ"י וסמג שם טושי"ע א"ח ס' תקי סעיף ו: גח י מ"י שם הל' יא טושי"ע שם ס' תק סעיף א: גכ ב מ"י שם הל' י טושי"ע א"ח שם: גכג ל מ"י פ"ד שם הלכה ז טושי"ע א"ח ס' תק סעיף א: גכד מ מ"י שם הלכה ח טושי"ע א"ח ס' תק סעיף א: גכה נ מ"י פ"י מהל' שבת הלכה דין טויד ש"ע שם סעיף ב:

שצריך לצודק. אם יוכלו לקבל סי לצונה הלכך ציו"ט לא דלמא פקעי ואשמכח דטרח שלא לצורך: ואמרי לה שצריך לחסמן. להקשותם. בהסק ראשון הם ממחוקין ומתקשים הלכך אע"ג דלצורך ציו"ט נמי הוא דהא לולין עליהם מיהו כיון דבהסק זה נעשה כלי אסור:

הבא בקדרה חדשה עסקינן. ומשום לצון רעפים נגעו זה ויש מזהרים שלא לצל במחלה בקדרה חדשה * ולא היא דהכא בקדרה רקנית דלא שייך זה לצון רעפים שזופתה קודם שזביא המים אבל כשמזשלין זה מאכל לא שייך זה לצון רעפים:

במולגין הראש והרגלים. אבל כל גופו של גדי אסור - הואיל ויכול בהפשט הקלה לעשות טפי: **ואין מפיגין אותן בצונן כדי לחסמן** ואם בשביל אפופות הרי זה מותר. ומימה דלמיר לעיל אסור לחסמן אע"פ שהוא עושה נמי כדי לללות עליהם וי"ל דשאי צין רעפים לתנור דמנור (שאי) כיון דהוא עושה ע"י משקין שאני דלינו ודאי חוסמן: **ואין אופין בפורני חדשה שמא תפחת.** ואל"ת והא אמרינן לעיל ואם צבילי לאפות מותר וי"ל דהכא שאני בפורני שהוא גדול ויש לחוש יותר שמא תפחת:

אין נופחין במפוח בו. פירש ר"י מדלל מפליג צין מפוח של אומנין וצין מפוח של צעל הצית כי היכי דמפליג צשל אומנין צין מפוח לשפופרת משמע דכל המפוחין אסורים אפילו של צעל הצית נמי ויש לומר שלא לנפח צו כלל מניו העולם נהגו צו הימר ע"י להפכו מלמעלה למטה ואומר מ"ו הר"ר פרך נ"ע דיש לדחות מה שפיר' מדלל מפליג וכו' דשמא הא עדיפא ליה דכולי צשל אומנין קא מיירי:

ועוד אמר ר' אליעזר עומד אדם בו. פשט"י דמיוס דקאמר

ר"א חלה לעיל גבי נוטל אדם קיסס קאמר הכא ועוד אחריתי לקולא והקשה רש"י הא אפסקו צבילי טובא צאין מוילאיין האור והיינו צבלמא אחריתי דלא * אמרו צה רבי אליעזר ורצנן ואל"כ לא שייך ציה למימר ועוד דהכי מוכח צעירוצין (דף כג. וס) דכל היכא דאפסקוה דצבר דלא איירו צה לא שייך למימר ועוד ע"כ נראה לפירוש רש"י דהגרסא מהמשנה משזשט היא צספריס והא דלמר ר' אליעזר עומד אדם כו' יש להיות קודם ההיא דאין מוילאיין וכו' וקשה דאל"כ גס סדר הגמ' אינו כמשפט ור"ת אומר דהיכא דהו צתוייהו לקולא ספיר קאמר ועוד * אע"ג דאפסקו צבילי אחריתי * והא דלמרינן צעירוצין דלא שייך למימר ועוד

שצריך לבדקן ואמרי לה מפני שצריך לחסמן תנן התם * דרסה או שטרפה בכותל או שרצצתה בהמה ומפרכסת ושהתה מעת לעת ושחמה כשרה * א"ר אלעזר בר ינאי משום ר' אלעזר בן אנטיגנוס יצריכה בדיקה בעא מיניה ר' ירמיה מרבי זירא מהו לשחמה ביום טוב מו מחזקינן רעותא ביום טוב דאו לא אמר ליה תנינא אין מלבנין את הרעפים לצלות בהן והוינן בה מאי קא עביד ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן הכא ברעפים חדשים עסקינן מפני שצריך לבדקן אמר ליה אנן מפני שצריך לחסמן מתנינן לה: תניא * אחד מביא את האור ואחד מביא את העצים ואחד שופת את הקדרה ואחד מביא את המים ואחד נותן בתוכו תבלין ואחד מוגים בולן חיובין והתניא אחרון חיוב וכולן פטורין * לא קשיא הא דאיתתי אור מעיקרא הא דאיתתי אור לבסוף בשלמא כוליהו קא עבדי מעשה אלא שופת את הקדרה מאי קא עביד אמר רבי שמעון בן לקיש הכא בקדרה חדשה עסקינן ומשום לבון רעפים נגעו בה: ת"ר * תנור וכירים חדשים הרי הן ככל הכלים הנטלין בחצר אבל אין סכין אותם שמן ואין טשין אותן במטלית ואין מפיגין אותן בצונן כדי לחסמן ואם בשביל לאפות הרי זה מותר: תנו רבנן * מולגין את הראש ואת הרגלים ומהבהבין אותן באור אבל אין טופלין אותם בהרסית ולא באדמה ולא בסיד ואין גוזזין אותן במספרים * ואין גוזזין את הירק בתספורת שלו * אבל מתקנין את הקונדרס ואת העכביות ומסיקין ואופין בפורני ומחמין חמין באנטיכו * ואין אופין בפורני חדשה שמא תפחת: ת"ר * אין נופחין במפוח אבל נופחין בשפופרת ואין מתקנין את השפוד ואין מחדדין אותו * ת"ר * אין מפציעין את הקנה לצלות בו מליח * אבל מפציעין את האגוז במטלית ואין חוששין שמא תקרע: **בתני' ועוד** אמר רבי אליעזר עומד אדם על המוקצה ערב

היינו היכא דהו חלה לחומר * וחדל לקולא * והא דאפסקוה זהו לפי שרונה לשנות מילי דאור גבי הדדי:

כדפרישית: דאייטי אור לצסוף. איהו הוא דעבד והנך לא עבדי מידי: בקדירה חדשה עסקינן. שנותנין אותה רקנית על האור לחסמה: ומשום לצון רעפים נגעו צה. משום הך גזירה גופה שאסרו ללצן

רעפים נגעו גס צזו: חדשים. וכ"ש ישיש: הרי הן ככל הכלים הנטלין. צשצת צחצח דחזו למימצ צגיייהו מידי: אין סכין אותן שמן. להחליקן ולצחחמן: עשין. שפין. ואין מפיגין אותן. לאחר הסקן אין מפיגין הסקן צצונן לחסמן שמתקשין ע"י האוון. וכולהו משום דמתקן מנא: ואם. להפיגן צשציל לאפות שהוסקו הרצה ומושש שלא תשרף הפת מותר: מולגין. צרותחין. אין עופלין אותם. צסיד להסיר שערן דהוי דרך העצדינן: ואין גוזזין אותן צצספריס. דמחוי לצריך לשער: ואין גוזזין הירק. התלוש שיש צו רחשי עלין נרקצין וכמושין אין גוזזין אותן צצספורת שלו שגוזזין צה מן המחוצר דמאן דחוי סצר שלקטן היוס: קונדס ועצביות. מיני ירקות הן שיש טורח צתקונין: פורני. הן תגוריס שלנו הגדולים ופיהם צצדס ולא חיישינן לטרחא אס יש לו אורלין הרצה דלא סגי ליה צתנור: שמא ספחת. ע"י שחדשה היא ונמנא טורח שלא לצורך: אין נופחין צצפופת. דמחוי כחומן עושה מלאכה: ואין מסקנין את השפוד. ודלא כר' יהודה. * אי נמי צצנרס מערב צ"ט וצברי הכל: אין מפציעין את הקנה. לתת קרומיותיו תחת המליח על האסקכלא שעושה כלי דכל מידי דעביד להשתמש צו הוי תקון כלי: ואין חוששין שמא סקרע. ואפי' נקרעת לא אכפת לן * דאין זה קורע על מנת לתפור: **בתני' ועוד אמר ר' אליעזר.** משום דתנא אחת לקולא גבי מוקצה והדר אמר אחריתי קאמר ועוד. וקשיא לי צגוה והא אפסקוה רצנן צבילי טובא צאין מוילאיין את האור והנך דצהדיה והיינו מלמא אחריתי דלאו מלמיה ולא אמאי לא אצבנייה צעירוצין (דף כג.) גבי ועוד דר' יהודה בן צבא דאצבניה מר"א דסוכה ושנינן לא אפסקוה אלא צצבלמיה ואלו אצבנייה מהא לא הוה ליה לשנויי הכי ואומר אני שגרסת המשנה שלא כסדר: עומד אדם על המוקצה. הצריך הזמנה והזמנה מועלת לו כגון אחזי ולא אחזי דלמר צאין דצין (לעיל דף טו:):

רעפים נגעו גס צזו: חדשים. וכ"ש ישיש: הרי הן ככל הכלים הנטלין. צשצת צחצח דחזו למימצ צגיייהו מידי: אין סכין אותן שמן. להחליקן ולצחחמן: עשין. שפין. ואין מפיגין אותן. לאחר הסקן אין מפיגין הסקן צצונן לחסמן שמתקשין ע"י האוון. וכולהו משום דמתקן מנא: ואם. להפיגן צשציל לאפות שהוסקו הרצה ומושש שלא תשרף הפת מותר: מולגין. צרותחין. אין עופלין אותם. צסיד להסיר שערן דהוי דרך העצדינן: ואין גוזזין אותן צצספריס. דמחוי לצריך לשער: ואין גוזזין הירק. התלוש שיש צו רחשי עלין נרקצין וכמושין אין גוזזין אותן צצספורת שלו שגוזזין צה מן המחוצר דמאן דחוי סצר שלקטן היוס: קונדס ועצביות. מיני ירקות הן שיש טורח צתקונין: פורני. הן תגוריס שלנו הגדולים ופיהם צצדס ולא חיישינן לטרחא אס יש לו אורלין הרצה דלא סגי ליה צתנור: שמא ספחת. ע"י שחדשה היא ונמנא טורח שלא לצורך: אין נופחין צצפופת. דמחוי כחומן עושה מלאכה: ואין מסקנין את השפוד. ודלא כר' יהודה. * אי נמי צצנרס מערב צ"ט וצברי הכל: אין מפציעין את הקנה. לתת קרומיותיו תחת המליח על האסקכלא שעושה כלי דכל מידי דעביד להשתמש צו הוי תקון כלי: ואין חוששין שמא סקרע. ואפי' נקרעת לא אכפת לן * דאין זה קורע על מנת לתפור: **בתני' ועוד אמר ר' אליעזר.** משום דתנא אחת לקולא גבי מוקצה והדר אמר אחריתי קאמר ועוד. וקשיא לי צגוה והא אפסקוה רצנן צבילי טובא צאין מוילאיין את האור והנך דצהדיה והיינו מלמא אחריתי דלאו מלמיה ולא אמאי לא אצבנייה צעירוצין (דף כג.) גבי ועוד דר' יהודה בן צבא דאצבניה מר"א דסוכה ושנינן לא אפסקוה אלא צצבלמיה ואלו אצבנייה מהא לא הוה ליה לשנויי הכי ואומר אני שגרסת המשנה שלא כסדר: עומד אדם על המוקצה. הצריך הזמנה והזמנה מועלת לו כגון אחזי ולא אחזי דלמר צאין דצין (לעיל דף טו:):

בפורני ומחמין חמין באנטיכו. פירוש אנטיכו כדתנן אנטיכו אע"פ שגרופה אין שותין ממנה, והני מילי בשבת אבל ביר"ט מותר. ואין אופין בפורני חדשה שמא תפחת. ת"ר אין נופחין באור במפוח, אבל נופחין בשפופרת. ואין מתקנין השפוד ואין מחדדין אותו, ואין פוצעין קנה לצלות בו מליח, אבל פוצעין אגודים במטלית ואין חושש משום קריעה. אלו כולן פשוטות הן והלכות הן. **בתני'** א"ר אלעזר עומד אדם על המוקצה ערב שבת כו'.

ערב